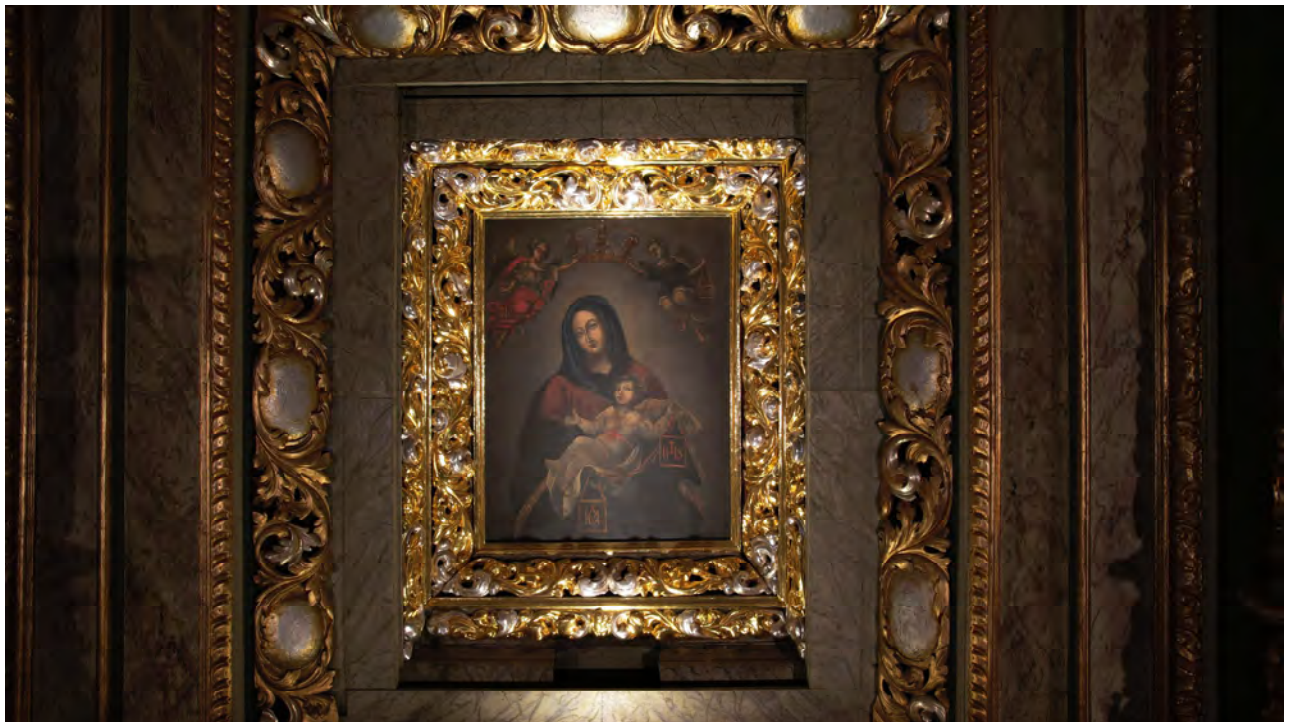

OBRAZ MATKI BOŻEJ SZKAPLERZNEJ

W centralnym punkcie ołtarza głównego gostyńskiej fary znajduje się obraz Matki Bożej Szkaplerznej. Jego historia okryta jest tajemnicą. Dotychczas nie udało się ustalić gdzie i kiedy powstał. Nie wiadomo także kto go namalował ani kto jest jego fundatorem. Znana natomiast jest data i okoliczności, które sprawiły, że znalazł się w gostyńskiej świątyni.

Obraz Matki Bożej Szkaplerznej umieszczono w głównym ołtarzu 8 kwietnia 1698 roku. Wówczas w Gostyniu doszło do ważnego wydarzenia, jakim było powołanie do życia Bractwa Szkaplerza Świętego. Ta wspólnota religijna stała się w drugiej połowie XVII wieku jedną z najbardziej popularnych form pobożności maryjnej na ziemiach polskich. Jej celem było szerzenie kultu Najświętszej Marii Panny, która obiecała ochronę w trudnych sytuacjach życiowych i wybawienie od potępienia wiecznego czcicielom nabożeństwa szkaplerznego.

Obraz Matki Boskiej Szkaplerznej w ołtarzu głównym kościoła farnego

Gostyńskie Bractwo Szkaplerza Świętego oficjalnie powołano 8 kwietnia 1698 roku. Uroczystość zorganizowano z typowym dla ówczesnego społeczeństwa zamiłowaniem do efektywności i przepychu. Licznie zgromadzeni z tej okazji księża, zakonnicy, fundatorzy Bractwa, właściciele miasta oraz mieszkańcy Gostynia i okolicy, przeszli w okazałej procesji z Najświętszym Sakramentem z kościoła św. Ducha (który znajdował się na przedmieściach ówczesnego Gostynia, przy dzisiejszej ulicy 1 Maja) do kościoła parafialnego. Tam umieszczono w głównym ołtarzu obraz Matki Bożej Szkaplerznej. Przy tym ołtarzu bowiem odbywać się miały nabożeństwa i msze święte gostyńskiego Bractwa. Następnie uroczystego aktu założenia wspólnoty szkaplerznej dokonał ojciec Karol od św. Teresy z zakonu karmelitów bosych, który przekazał ówczesnemu proboszczowi fary księdzu Grzegorzowi Owińskiemu jurysdykcję wewnętrzną.

Pierwsi członkowie Bractwa wywodzili się z Gostynia i okolicy. W późniejszych latach zaczęły wstępować do gostyńskiej wspólnoty osoby pochodzące z całej południowo-zachodniej Wielkopolski. Finansowo wspierali Bractwo duchowni i świeccy zajmujący wysoką pozycję

w hierarchii społecznej m.in. właściciele Gostynia, biskupi poznańscy czy wojewoda krakowski. W jego szeregi wstępowały przedstawiciele wszystkich warstw społecznych, zarówno duchowieństwo, jak i osoby wywodzące się z rodów szlacheckich i mieszczańskich, a także chłopi. W stowarzyszeniu tym nie istniały ograniczenia ze względu na pochodzenie społeczne. Zasada równości dotyczyła również płci, gdyż do gostyńskiej organizacji należały także kobiety, które w pewnych okresach jej istnienia przeważały liczebnie.

Członkowie gostyńskiego Bractwa oprócz pogłębiania życia duchowego zajmowali się także niesieniem pomocy potrzebującym. Intencjami modlitewnymi obejmowali całą wspólnotę, a przede wszystkim zmarłych współbraci.

Gostyńskie Bractwo Szkaplerza Świętego prowadziło swą działalność do 1775 roku. Mimo, że księga bracka prowadzona była do 1887 roku, a następnie od 1900 do 1969 roku, to trudno mówić o istnieniu Bractwa w tym okresie. Była to raczej przynależność do szeroko pojętej wspólnoty szkaplerza świętego, która nie wymaga zrzeszania się. Świadczyła jednak o żywym kulcie szkaplerza w gostyńskiej farze, który istniał przez prawie 300 lat.

W marcu 2018 roku wspólnota została reaktywowana z inicjatywy ówczesnego proboszcza fary księdza Krzysztofa Młynarczyka. Impulsem stała się renowacja obrazu Matki Bożej Szkaplerznej, tego samego, który został wprowadzony do fary w dniu powołania do życia Bractwa Szkaplerza Świętego w Gostyniu.